

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7994/2025
27.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров, Зорице Булајић, Драгане Маринковић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца Стамбене заједнице 21, Ул. ... бр. ..., ..., чији је пуномоћник Горан Ђорђевић, адвокат из ..., против туженог Удружења грађана инвалида рада и инвалидских пензионера Града Прокупља, чији је законски заступник АА, а пуномоћник Ивана Стајковић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 111/25 од 30.01.2025. године, у седници одржаној 27.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 111/25 од 30.01.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 111/25 од 30.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 111/25 од 30.01.2025. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и туженог и потврђена пресуда Основног суда у Прокупљу П 1134/24 од 25.01.2024. године, којом је делимично одржано на снази решење о извршењу на основу веродостојне исправе Основног суда у Прокупљу Иив 274/23 од 16.10.2023. године, усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу, на име дуга за период од јуна 2022. године закључно са септембром 2023. године исплати износе наведене у изреци са законском затезном каматом од доспећа сваког износа до исплате. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у првостепеној пресуди тако што је обавезан тужени да уместо првостепеном пресудом досуђеног износа од 55.885,00 динара, накнади тужиоцу трошкове парничног поступка од 100.120,00 динара са законском затезном каматом. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 14.298,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23, у даљем тексту: ЗПП), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде

која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је исплата дуга за текуће и инвестиционо одржавање зграде и накнаде за рад професионалног управника, по рачунима које је тужилац издао туженом за период од јула 2022. до октобра 2023. године. Побијаном пресудом је обавезан тужени на исплату дуга чија је висина утврђена сразмерно површини пословног простора који је у спорном периоду користио, при чињеница да просторија припада стамбеном објекту и самим тим власницима посебних делова зграде. О питању страначке легитимације, основу и висини тужиоачевог потраживања је одлучено уз адекватну примену материјалног права, тако да не постоји потреба за новим, нити уједначавањем тумачења права. Ревидент у ревизији указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и процесна питања конкретног спора, али је институт посебне ревизије предвиђен за питања из домена примене материјалног права.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Поступак је започет 16.10.2023. године, а вредност предмета спора износи 18.716,21 динар.

Одредбама члана 468. ст. 1. и 4. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2.).

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којим је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, то ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић